Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum

Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 301

canonicoꝝ seculariū p̄cipue sancti cuiusdā
festiuitas agebat̄. In cōpletorio inter pr̄ nr̄
⁊ credo rn̄soriū illud In pace i idip̄m cleri/
cis cantātibꝫ ⁊ discātātibꝫ statim vbi sc̄dam
repetitionē post gl'a pr̄i finierūt. ⁊ symboluꝫ
fidei Credo sub silētio dicere debuer̄t. vox
celestis oibꝫ audiētibꝫ dixit. Nullꝰ exauditur
nisi raucꝰ. Stupefacti ḡ om̄s aduerter̄t de
spectū q̄ndā cū voce lugubri ⁊ discordanti ī
angulo ꝯstitisse. nec aliq̄s ambigebat eū su/
per quē vox descenderat extitisse.

XCVII

Erat q̄daꝫ nobil' adolescēs q̄ valde sagax
ingenio regi pr̄i successit ī regno. Hinc acci
dit vt ī regia ciuitate nūdinis ꝯstitutꝭ rex cū
sodalibꝫ suis ad inspiciēdos institores ⁊ res
venales circuiret. Et vidēs hoīem grande/
uum etate sedentē in nūdinis. querit q̄s sit.
si q̄d venale haberet. Cui ille. Dicor inquit
ph̄us. sapiām venalē habeo. Ad hoc gaui/
sus rex ⁊ subridēs Bn̄ inq̄t vt iuuenē ꝯstitu
tum ī regimē mihi cōpetit sapiām hr̄e. tu au
tem videas q̄ntū velis vēdere ꝓ centū mar/
cis. Et senex. Unuꝫ inq̄t tibi ꝓ statuto p̄cio
dicā. q̄d si bn̄ tenueris optime ꝑ illud rege/
ris ⁊ reges. Temere nil loquarꝭ. Temere nil
attēptes nisi p̄us cogites q̄d seq̄tur. Si plꝰ
volueris addas ⁊ p̄ciū Ad h̄ igit̄ omnibꝫ cō
citatis ī risum rex ꝯsideranti ꝰ v̄bi pōndꝰ ad
uertit ⁊ ph̄o statim solui p̄ciū ꝓmissum im/
perauit. Uerbū aūt q̄d accepat in suꝑlimīa
ribꝫ palatij ⁊ ī mēsis ⁊ ī cyphis aureis ⁊ ma
nutergijs scribi fecit. Hic postea successu
tp̄is rex ī sapiā ⁊ v̄tute ꝓficiēs instituit forti
us aīm eripere ꝓpl'm humilē de manu potē/
tium q̄ a nobilibꝫ terre grauit̄ p̄mebat̄ et re/
gnum suū in om̄i iusticia gubernare. Pro q̄
nobiles sui ī seditionē versi cū nequaq̄ꝫ ī ma
nifesto ꝓpter fauorē ꝓpl'i ꝯtra eū auderent ali
q̄d attēptare. occulte quendā rasorē p̄cio cō
duxer̄t vt regē in cōclaui radēdū nouacula
iugularꝫ Ergo vbi rex hūectata barba se ra
dendū exhibuit dictꝰ rasor ī manutergio q̄d
erat circa collū regis scriptū legit. Temere
nil attēptes nisi p̄us cogites q̄d sequat̄. Et
suꝑ ꝓposito scelere pauefactꝰ expalluit ⁊ ma/
nuꝫ tremulā mox retraxit. Quo viso rex cau
sam exegit. nec sine causa euentū considerās
dissimulantē rasorem quasi hoc sibi ex infir
mitate ꝯtigisset extendit ad penā. ⁊ veritateꝫ
rei cū tormētis extorsit. Sic ergo rex libera
tus a morte. vere didicit quia melior est sa/
pientia cunctis opibꝫ. ⁊ omnia que desiderā
tur huic nō valeant comparari.

XCVIII

Eo tp̄e quo beatꝰ Augustinꝰ libꝝ de tri/
nitate cōposuit illi tale miraculū deꝰ ostēdit
Iponēsis ciuitas africe nobilis in qua bea
tus augustinꝰ ep̄atū administrauit suꝑ litto
re maris pulcerrime sita erat. Beatꝰ aūt au
gustinꝰ in ꝯsuetudine habebat vt post diur
num studiū ⁊ laborē. vesꝑe suꝑ littus maris
sequētibꝫ a longe ep̄is ⁊ clericis q̄ ꝑ consilio
⁊ negocio vniuersal' eccl'e eū frequentabant
solus an̄cedens deambulabat. ne scꝫ eiꝰ con
templationē aut studiū colloquentiū fabu/
latio impediret. Cuꝫ ergo sic solꝰ incederet
puerulū mire pulcritudis suꝑ littus maris
sedentē inuenit. q̄ facta in terra fossa ꝑuula
sicut pueri ī plateis ludētes solent. coclear̄i
argenteo aquā de mari hauriebat ⁊ in illaꝫ
fossam ꝑuulā effundebat. Quē vt beatꝰ Au
gustinus ita seriose sedentē vidit pedeꝫ mox
p̄ssit ⁊ stetit. ꝓcedens inde pueꝝ salutat ⁊ in/
q̄rit q̄d agat Et puer cū magno serio rn̄dēs
Uolo inq̄t totū istud exhaurire mare. et isti
fosse si possum infundere. Quo respōso qua
si pueruli vir sanctꝰ in risum decētissimū cō
citatus rn̄dit. Et quō inq̄t o bone puer hoc
poteris. ingēs est mare ⁊ paruū coclear quo
hauris. fossa paruula ī quā fundis. Et mox
puer. Possibilꝰ inq̄t mihi est hoc facere q̄d
intēdo q̄ꝫ te implere q̄d cogitas. Ad hoc be/
atus Augustinꝰ mirabiliter stupefactus q̄d
hoc esset interrogat. Et puer. Cogitatu ait
voluis estimās volumīe breui ꝯcludere q̄d
sit illud indiuidue trinitatꝭ inexplicabile sa/
cramentū. Et hoc q̄dē an̄q̄ꝫ possis. isti fosse
paruule potiꝰ maris vndas infundaꝫ. Hec
dicens puer repēte disparuit. Beatus vero
Augustinus xp̄m in facto glorificans q̄ꝫ ve
rum puer dixerat mox aduertit.

XCIX

Magister Simon de tornaco parisius
in theologia regebat. Et erat excellens do/
ctor ille suo tp̄e. sed ꝯtra decentiā talis offi/
cij incōtinens ⁊ suꝑbꝰ. Hic cū suꝑ om̄s do/
ctores ciuitatis auditores haberet. ⁊ in sco
la coram omnibꝫ de humilitate altissime do
ctrine xp̄i questionē disputatōe p̄habita ter
minaret. in fine tandē datꝰ in reprobum sen
sum ī execrāda ꝯtra xp̄m blasphemie verba
ꝓrupit Tres sunt q̄ mundū sectis suis ⁊ do
gmatibꝫ subiugarūt. Moyses. Christus. et

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0301
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG